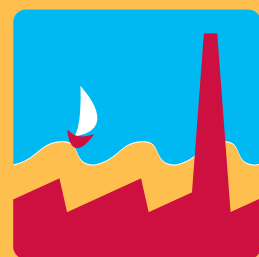

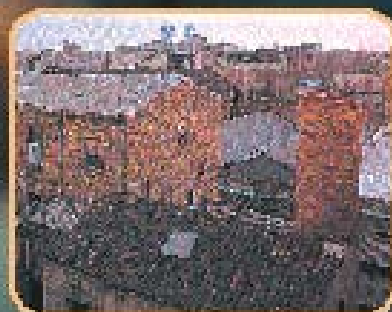
POBLENOU

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

Volem seguir vivint al Poblenou

- Parc Central Park
- Salvem les fàbriques
- I Can Saladrigas?...

farmàcia TAULAT 62

OBERT DE 9 A 22 HORES ELS
365 DIES DEL ANY

Taulat, 62 08005 BCN
Tel. 93 225 3640

ARTS GRAFIQUES

ALEU, GRÀFIQUES

Llull, 48-52 3er4a

BASAR

MAYCA 92

Llull, 181 T. 93 485 39 27

DISSENY GRÀFIC

GUTI'S DISEÑO

Rbla. del Poblenou, 50 ent.1ª
T 93 300 5105

GELATERIA

EL TIO CHE

Rbla. Poblenou, 44-46 T. 93 309 18
72

ENTITATS / FUNDACIONS

ECOTECNIA

Roc Boronat, 78
T. 93 225 76 00

PROHABITAT 2000

Avinyó, 32

FARMACIA

TAULAT-62

Taulat, 62 T. 93 225 36 40

IMMOBILIARIA

FINQUES VICTORIA

Llull, 225 T. 93 300 37 68

JOIERIA

KORE Rbla. Poblenou, 44

T. 93 309 18 86

REFORMES INTEGRALS DE CUINA I BANY.

Pujades, 174 - T 93 485 35 74

www.destil.net

E-Mail: pujades@destil.net

també a Gran Via, 218-220

PAPERERIA

COPIRAPIT

Lope de Vega, 45 T. 93 300 35 07

ÒPTICA

EUROOPTICA

Rbla. del Poblenou, 48 T. 93 381 20
16

PERRUQUERIA

FRANCESC CREIXELL

Ciutat de Granada, 63 b
T. 93 309 50 03

QUEVIURES

CARNISSERIES TRINXANT

Amistat, 22 - Mercat Unió, 27, 49 T.
93 225 43 43

FRUITERIES JULY

Llull, 181 T. 93 485 23 33

Bilbao, 86 T. 93 266 23 35

XARCUTERIA J.TENA

Rbla. Poblenou, loc. 89-91 T. 93 485
41 97

MOBLES / DECORACIO

DESTIL

Pujades, 174 T. 93 485 35 74

PLAZA

Pallars, 232 T. 93 300 32 57

SERVEIS MEDICS

CLINICA DENTAL GLORIES

Rbla. Poblenou, 157-159 1r 1ª
T. 93 485 37 93

CLINICA VETERINARIA EL

POBLENOU Camí antic de
València, 18 T 93 300 87 26

Dr. José Fco. López Alias

**DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO**

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ª
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

**CLINICA
VETERINARIA
POBLENOU**

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN

HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

• si et vols anunciar o col.laborar a la revista, truca a
• Concha Cortázar 639375016

VOLEM AGRAIR LA COL.LABORACIO DELS SEGUENTS SPONSORS

Amb la col.laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Direcció General d'Acció Cívica

Firma:

Pla Urbanístic que afecta al cor del Poblenou

Un Pla de Millora Urbana proposa enderrocar les finques de la cruïlla de Joncar amb Marià Aguiló i construir en el seu lloc dos edificis de fins a sis plantes d'altura.

El 18 de juny, l'Ajuntament va aprovar definitivament, en sessió plenària del Consell Municipal, i en contra de l'opinió de l'AVPN, el pla de millora urbana per a la concreció d'alineacions i ordenació volumètrica de les finques del carrer Joncar, 15-23, i de Marià Aguiló, 104-106. Es tracta d'un pla per obrir el carrer de Ramon Turró en la cruïlla esmentada i que, per tant, preveu enderrocar totes les finques actuals per construir dos nous edificis de fins a 6 plantes d'altura.

Una vegada més, l'Ajuntament fa cas omís de les peticions de suspendre tota remodelació urbanística al nucli antic del Poblenou fins que no hi hagi un estudi detallat que defineixi criteris de protecció paisatgística. L'AVPN manté importants discrepàncies sobre la necessitat d'alinejar les façanes del carrer Ramon Turró en la seva coincidència amb Joncar, i encara menys que això es faci per etapes i sense contemplar la totalitat de la zona afectada. Considerem, a més, que l'altura admesa en aquest pla és excessiva perquè atempta contra l'estètica del paisatge urbà de la zona.

El Districte de Sant Martí, que ha intentat justificar el pla argumentant que les dos plantes més altes són àtics i no provocaran impacte visual, no diu que la raó d'aquest

finques afectades pel PMU a la cruïlla entre Marià Aguiló i Joncar

aprofitament tant elevat, xocant per a un carrer com el de Marià Aguiló, és la compensació al promotor pel sòl que aquest ha de cedir per l'obertura del vial. I això fa que novament estiguem davant d'un cas de conflicte d'interessos en el qual l'Ajuntament s'ha posat del costat del promotor, mentre que la prioritat hauria de centrar-se en ordenar la zona amb una obertura suficient de Ramon Turró que permeti l'accés al nucli peatonal del mercat, defensant però els valors patrimonials i paisatgístics dels carrers Joncar, Marià Aguiló i Castanys. El pla aprovat constitueix un altre error perquè destrossarà una mica més el cor del Poblenou, sense donar una solució definitiva a la zona.

Comissió d'urbanisme de l'AVPN

REFORMAS DEL HOGAR

MUEBLES DE COCINA

CUARTOS DE BAÑO

PAVIMENTOS

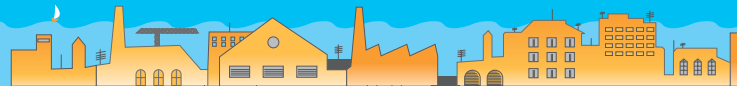
REVESTIMIENTOS

EXPOSICIONES EN:

C/ ROGER DE FLOR, 86
08912 BADALONA
TEL. 93 388 11 58

C/ PALLARS, 232
08005 BARCELONA
TEL. 93 300 32 57

Salvem les fàbriques

L'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou va presentar, juntament amb l'Arxiu Històric i el Fòrum de la ribera del Besòs, una proposta per protegir el patrimoni industrial del Poblenou. Les entitats volen que l'Ajuntament se la faci seva. L'acte, adreçat a la gent del barri, es va celebrar el dia 22 de juny al Centre Moral i Cultural del Poblenou, i va ser exposat per la historiadora i geògrafa Mercè Tatjer i l'arquitecte Antoni Vilanova.

Els tres col·lectius que promouen el pla de patrimoni volen que el Parlament de Catalunya consideri les fàbriques del poblenou un bé d'interès nacional.

Les lliçons de La Unión Metalúrgica

Es fa del tot imprescindible la ràpida aprovació d'un pla de protecció del patrimoni industrial

En el número del mes de maig d'El Poblenou, informàvem de l'aprovació inicial del pla de millora urbana PMU de La Unión Metalúrgica, en l'àmbit 22@. La intenció de l'empresa Habitat, el promotor immobiliari, era enderrocar tot el conjunt per construir dos edificis nous, un per a oficines i l'altre per a apartament. El districte de Sant Martí va concedir la llicència d'enderroc sense verificar, en primer lloc, els possibles valors patrimonials del conjunt d'Unión Metalúrgica, que no estava catalogat. El promotor, doncs, va procedir a l'enderroc total de les naus a excepció del pavelló d'entrada del xanfrà d'Almogàvers, que per indicació de 22@bcn,sa s'havia de conservar tal com el va construir l'arquitecte Josep Maria Plantada l'any 1914. La resta de l'edifici principal va ser enderrocat, igual que totes les naus interiors, durant el cap de setmana que s'inaugurava el Fòrum Universal de les Cultures.

La setmana anterior als fets, l'Associació de Veïns havia adreçat una carta al primer tinent d'alcalde i regidor d'Urbanisme de l'Ajuntament, Xavier Casas, i al director general de patrimoni de la Generalitat, Francesc Tarrats, demanant la creació urgent d'una taula de patrimoni per evitar la destrucció de La Unión Metalúrgica. Pocs dies més tard, la fàbrica va ser enderrocada. El fet, que va ser àmpliament difós pels mitjans de comunicació, va causar consternació entre sectors veïnals del Poblenou i de la ciutat per la vàlua arquitectònica i històrica de la vella fàbrica.

La lliçó ara apresada és que és del tot imprescindible que l'Ajuntament aprovi un pla per protegir el patrimoni industrial del Poblenou tal com demanen amb insistència l'Associació de Veïns, l'Arxiu Històric i el Fòrum de la Ribera del Besòs. Contràriament, estem exposats a noves demolicions de patrimoni. L'experiència ha demostrat que les bones intencions d'alguns tècnics i polítics municipals s'acaben quan hi ha interessos econòmics o la pressió dels especuladors com ara Habitat.

Les al·legacions presentades per l'AVPN, que no han estat contestades, eren una aposta per la integració dels elements patrimonials en la nova promoció per obtenir així un producte immobiliari amb singularitats que n'augmentin el valor. És una llàstima que anem perdent una a una les fàbriques del Poblenou per culpa de l'analfabetisme cultural de la classe política d'aquesta ciutat?

Comissió de defensa del patrimoni de l'AVPN

el conjunt d'espais de lloguer de l'empresa "Locales y Fuerzas Industriales"

Locales y Fuerzas industriales SA

Properament, aquest mateix estiu, començant les obres del carrer de Llacuna tal com està previst en el pla de l'àmbit 22@. El carrer, que ara queda interromput entre Pere IV i Pallars, travessarà les antigues naus industrials de l'empresa Locales i Fuerzas Industriales, de la coneguda família Ribera, de les culleres, i també l'històric Ateneu Colon. Desapareixerà definitivament el conjunt industrial que s'havia conegut com La Granota, per donar pas a una nova escola pública, prevista pel PERI de l'Eix Llacuna, sobre una parcel·la d'uns 5.000m2 entre Llacuna i Pallars, al costat de la Rambla del Poblenou.

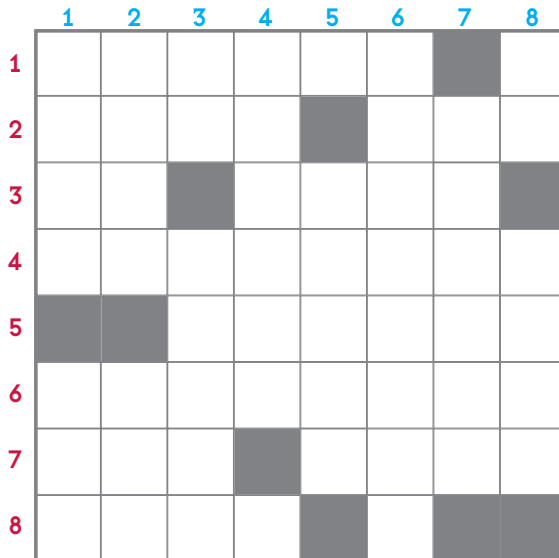
L'Associació de Veïns s'ha adreçat al Districte i a 22@bcn,sa per demanar la consideració dels valors patrimonials d'aquesta finca i preservar-los de la demolició. Creiem que la futura escola podria disposar en part de l'arquitectura industrial tan característica d'aquella zona. En concret, podria recrear l'actual passatge interior i mantenir la nau que està actualment annexa al supermercat Mercadona. Aquest establiment, precisament, es va construir on hi havia un bell edifici industrial de maó, que les propietàries, les germanes Vallvé i Ribera, van fer enderrocar ja fa alguns anys per construir en el seu lloc l'actual edifici d'habitatges. Esperem que Locales i Fuerzas Industriales tinguin més sort que la Unión Metalúrgica i es pugui conservar i reutilitzar allò que representa un valor paisatgístic i històric en el nostre barri.

Comissió de defensa del patrimoni de l'AVPN

lleure

MOTS ENCREUATS

horitzontals

1. Estació molt freda/Pinta de tres pues
2. Municipi d'Osona/Consonants de tipus
3. Nota musical/Te'l fan treure quan neixes
4. Treure el suc d'una taronja
5. Ho fa el vent amb la roba
6. Causar la ruïna d'algú
7. Lleure/ no n'hi ha més que la que crema
8. Els metges la porten blanca /Consonant

verticals

1. Masculí de dona/Serp, al revés
2. Part de l'ull/Associació Cultural Recreativa, al revés
3. Suc de raïm fermentat/Expert
4. Autor molt català
5. Consonant/ Vocabulari
6. Monument marejat
7. Orar
8. Pronom de tercera/Estranya

SOLUCIÓ DE LA ANTERIOR PUBLICACIÓ

HORITZONTALS: nuesa/en, insòlit, ratpenat, v/ra/hro, ara/fart, nin/ala, anyada, g/vara
VERTICALS: nirvana, una/ring, estrany, sopa, av, alè/fada, inhalat, etarra/a, n/tot/i.

am la col.laboració de

Centre de Normalització Lingüística de Barcelona

Delegació a Sant Martí

Passatemps elaborats pel CNLB-Sant Martí

C/ del Clot, 228,1r

Tel.: 933 522 414 - Fax: 933 522 449

ESTIL... QÜESTIÓ D'ESTIL

Espai públic

En una ciutat, l'espai públic és el que resta per exclusió del privat. Afinant una mica més –disculpeu la meua obsessió pel rigor en les definicions-, cal recórrer a l'àlgebra per veure que allò que considerem públic és el conjunt complementari d'aquell altre que està format per totes les propietats privades. No existeix, doncs, la ciutat sense l'espai intersticial que omple tota la malla urbana i li dona continuïtat. L'espai públic, en definitiva, és una zona integrada, imprescindible, perquè ocupa l'espai lliure, com si es tractés d'un vessament d'oli, i fa fluir les relacions, el trobament, és a dir, la convivència.

És el lloc de la ciutadania. El carrer, que és la xarxa pública primària, és el gran temple de la ciutadania perquè determina els trajectes i els paisatges que fan de suport físic a la vida de la gent. Avui a la ciutat, les vies de vianants i les places fan aquesta funció. També el lloc de treball, el mercat i l'associació o el centre lúdic ja sigui cultural, esportiu o d'entreteniment. Tots aquests llocs són l'escenari i la gran exposició de les experiències humanes. Són el lloc del diàleg i de la política, és a dir, on es construeixen els consens quotidians i els valors de la comunitat.

El discurs sobre l'espai públic, per si algú ja s'ho estava preguntant, ve a tomb d'aquesta megafira que vol ser el gran escenari on es recrea la civilitat: el Fòrum Universal de les Cultures. I just per a l'esdeveniment, s'han inventat un espai escindit de trenta hectàrees que ocupa una posició absolutament excèntrica i aliena als centres de la vida quotidiana.

Aquesta, com totes les fires, necessita un espai fet a mida. Precisament un dels retrets al Fòrum, perquè és contradictori, és que s'intenti representar la realitat fora de si mateixa, convertint els conflictes en discursos i reduint l'experiència intercultural a unes emocions puntuals i fora de context. Els organitzadors semblen ignorar que el lloc de trobada entre les cultures, i veritable espai públic, és a peu de carrer o en un locutori del Raval, per exemple, o a ple bulevard parisenc, o al hall d'un hotel d'El Caire... Ni la plaça de 14 hectàrees del Fòrum ni el centre de convencions, ni l'ombra projectada per la pèrgola fotovoltaica poden recrear l'espai públic. Aquest és el drama de l'urbanisme del Fòrum, que ha fet un decorat enlloc de construir ciutat.

Salva Clarós

Can Saladrigas

El dia 7 de juny, representants de l'AVPN es van reunir amb el regidor Narváez per interessar-se, entre altres coses, pels projectes de Can Saladrigas. Els de l'Associació van retreure l'important retard de les obres i la indefinició de diversos projectes, sobretot el de la biblioteca.

Can Saladrigas

El regidor va sortir al pas de les crítiques anunciant que el mes de setembre es farà una jornada de portes obertes, però el casal d'avis no s'inaugurarà fins al 12 de novembre. Abans del 31 de desembre hi haurà un projecte per a la futura biblioteca de barri, que començarà les obres el 2005 per acabar-les l'any següent. Tanmateix, l'Ajuntament ha encarregat al Museu d'Història de la Ciutat un projecte de museu sobre la Barcelona industrial a Can Saladrigas. Per ara no hi ha

termini. Finalment, l'Ajuntament està interessat a instal·lar també a Can Saladrigas l'Agència de l'Energia, que és una institució que ensenya i gestiona l'aprofitament de l'energia i la sostenibilitat.

Els representants veïnals, que es van interessar per conèixer amb detall el projecte arquitectònic de rehabilitació perquè temen un possible nyap, van demanar també una sala polivalent per al barri a Can Saladrigas.

Casc antic del Poblenou

L'Àrea d'Urbanisme ha encarregat un estudi sobre el nucli antic del Poblenou a l'Escola d'Arquitectura de la Universitat, tal com demanava l'AVPN. Segons Oriol Clos, cap de planejament, l'estudi estarà llest abans de vacances, i servirà per determinar els criteris d'intervenció urbanística en aquella zona antiga per preservar-ne el paisatge singular i els valors patrimonials. Es tracta d'aturar la destrucció sistemàtica de llocs com la plaça Prim o bé el carrer Marià Aguiló, que estan

paisatge característic del cor del Poblenou

sotmesos a una pressió immobiliària especulativa molt forta. L'Ajuntament va aprovar definitivament el 18 de juny el pla de millora urbana que afecta diverses finques dels carrers de Marià Aguiló i Joncar, amb l'objecte de situar l'alineació de façanes per a l'obertura de Ramon Turró. Malgrat que l'AVPN és contrària a aquesta aprovació, i així ho va fer saber als responsables municipals, el pla va obtenir llum verda a la sessió plenària del consistori.

Redacció

Prohabitat2000 posa en marxa un concurs d'idees per la restauració de vivendes de l'entorn urbà.

La Corporació ha posat en marxa un concurs restringit sobre la realització d'un projecte de les vivendes situades al districte 22° a la illa delimitada pels carrers Josep Pla i Cristòfol de Viana.

L'edifici serà el primer de vivendes protegides que es promourà al districte 22°, és per això que Prohabitat2000 vol que la qualitat de l'obra que es realitza doni la responsabilitat de realitzar-la a planers en primeres etapes del projecte.

El concurs es realitzarà entre els mesos de juny i setembre, amb finalistes de propostes arquitectòniques per a les illes d'habitatges de l'any 2004, el proper dia 7 de juliol s'entregaran els guanyadors i els projectes, sota la 288920N, 54 i posteriorment es publicaran els resultats.

Per a més informació: www.prohabitat2000.es

Parc central

“El projecte per construir el futur parc central del Poblenou es troba paralitzat des de fa temps. El regidor diu que començaran les obres el 2005, però encara no coneixem la solució dels problemes de vialitat ni el seu disseny”

“Algunes iniciatives populars d’ocupació de l’espai han estat mal vistes des de la regidoria del Districte”

Han passat més d’onze anys des que es va aprovar el pla d’obertura de la Diagonal, que preveia un parc a l’encreuament d’aquesta avinguda amb el carrer de Pere IV. No va ser fins al 17 de març del 99, sis anys més tard, quan es va presentar el primer projecte del que havia de ser el parc central del Poblenou. Però, dos anys més tard, per encàrrec de l’Ajuntament, l’arquitecte Jean Nouvell, autor de la torre AGBAR de la plaça de les Glòries, en va fer un nou disseny, sobretot de l’enjardinament. Representants del veïnat de la zona de Bilbao, Espronceda i Bach de Roda, i associacions de veïns van crear una comissió per fer-ne el seguiment, però des d’aquell any l’Ajuntament no l’ha tornat a convocar perquè, diu, està estudiant el tema. En l’actualitat, l’Ajuntament ha encarregat un nou projecte a Jean Nouvell.

L’endarreriment del parc central és evident, més si tenim en compte que l’única cosa que ha preocupat de veritat, a la Diagonal, és la modificació d’alguns plans per augmentar-ne l’altura dels edificis, a sol·licitud dels especuladors de torn. La construcció immobiliària va a tota màquina i, en canvi, no s’han fet els equipaments previstos, com ara l’escola Pere IV, on el setembre que ve començaran el curs un centenar d’infants en mòduls prefabricats. En les 56 hectàrees d’aquest pla, el d’obertura de la Diagonal, els únics equipaments que s’hi han fet han estat hotels. I de zones verdes, ni una. Vist això, la pregunta és obligada: Al servei de qui es fan aquests plans urbanístics?

Olivartés ha iniciat la rehabilitació de la mà de l’equip amb diners procedents d’un projecte europeu per a la reha-

A part de marejar la perdiu, com fa el regidor del Districte, quines són les preguntes importants del parc central?

1. La perspectiva de tenir un gran parc de 5 hectàrees queda qüestionada per l’encreuament en el seu interior del carrer Espronceda, el carrer Cristòfol de Moura i del carrer Pere IV. L’espai públic, per als cotxes o per a la gent?
2. Quin equipament es farà a la fàbrica Olivartés, recuperada in extremis de la piqueta? Per què l’Ajuntament no troba cap equipament important per posar a Olivartés? Serà un problema de falta de diners? Per què es va enderrocar el mur, les portes i els pavellons perimetrals de la fàbrica Olivartés, desgraciant tot el conjunt?
3. Quin model de parc es farà? Serà un parc de disseny signat per Jean Nouvell encara que no l’hagi fet ell?, serà un lloc de passejada dominical per a badocs i esnobs, a l’estil de Diagonal Mar?, o serà un espai amb vida cívica, d’utilització quotidiana per al veïnat, ple d’activitat diària i amb equipaments de barri?
4. Serà una imposició del típic polític o tecnòcrata amb complex de dissenyador que es pensa que sap el que li convé al tros de ciutat que gestiona com si fos el jardí de casa seva?
5. Què se’n farà de les propostes que en el seu dia van fer els veïns i les veïnes?

ParcCentralPark

A tot això, un grup de joves artistes i ciutadans de diversos col·lectius, encapçalats per City Mine(d), van decidir prendre la iniciativa i començar a fer propostes i activitats. Amb el nom de ParcCentralPark, l'intent de començar a fer coses en aquell munt de descampats començava a prendre

de Barcelona Activa, iniciativa d'espais d'interès.

cos. Amb la complicitat de l'AVPN, que va veure bé la iniciativa popular, es va demanar permís per instal·lar als selvàtics solars del futur parc tot allò que l'acostaria a un lloc habitable i confortable. La resposta municipal va ser impedir l'entrada d'aquells joves i de tots els grups reivindicatius que s'hi havien afegit barrant el pas a la zona amb escamots de la guàrdia urbana antidisturbis. Els de l'Associació de Veïns del Poblenou es van pensar que aquella desmesura era fruit de la intolerància d'uns representants

municipals que els cou el cul quan algú els critica a ells o al Fòrum. El regidor es va excusar dient que es pensava que s'hi volia fer una altra cosa, malgrat que tenia la sol·licitud de permisos i un dossier dels organitzadors; però un cop aclarit el suposat malentès Narváez va substituir la policia per brigades de BCNeta i per excavadores per continuar mantenint l'ordre(?) dins del descampat. Algunes persones, que de bona fe hi havien portat flors i que aquell lloc per a ells començava a ser alguna cosa més que un descampat, es van empipar de valent: alguns parlaven de recomençar, d'altres es notava que serraven les dents... Però els protagonistes, amb el seu esperit constructiu, no es desanimen, tant és així que agraeixen a les excavadores que hagin netejat tot el solar, malgrat haver destrossat el que ells havien fet durant unes quantes setmanes.

Els nois i noies van organitzar una cita amb la premsa al mig del solar, i el regidor quepassava per allà per casualitat, no li va quedar altra alternativa que autoritzar la revetlla i la foguera de Sant Joan que havien sol·licitat novament els joves artistes amb l'associació de veïns. La revetlla va ser un èxit i va representar la primera acció cívica del futur parc central del Poblenou.

Qui hi vulgui connectar, ja sigui perquè vulgui fer de jardiner, portar flors o idees, que passi pel solar els dimecres i dijous a la tarda o que es connecti a la pàgina

www.parccentralpark.net

Redacció

Volem seguir vivint al Poblenou

El Fòrum Universal de les Cultures és la darrera gran aventura especulativa d'aquesta zona de Barcelona. El seu cost supera l'astronòmica xifra de 475 mil milions de les antigues pessetes i el 60 % d'aquest pressupost prové de recursos públics. Un 20% de la inversió realitzada hagués estat suficient per millorar la zona i els barris de l'entorn, però, sembla que el negoci especulatiu és més important que l'interès ciutadà. L'embolcall cultural del projecte contrasta amb la manca d'inversions en equipaments culturals en el barri com la tan desitjada biblioteca de Can Saladrigas.

les pancartes de la campanya "Volem seguir vivint al Poblenou" presents cada dia a més balcons del barri

del barri. No reclamem més drets que altres habitants de la ciutat sinó la mateixa proporció que li correspondria a qualsevol altre barri si l'Ajuntament compleix la seva promesa de crear 37.000 habitatges de Protecció Oficial per a tota Barcelona en els propers 7 anys. Volem també introduir els criteris de proximitat i de transparència en l'adjudicació, fins ara absents, per frenar el procés de substitució social que pateix el barri. I que no es tornin a repetir les nombroses irregularitats que hi va haver en l'adjudicació dels habitatges de PO del Front Marítim, dels quals, la gent del barri pràcticament no se'n va beneficiar.

Reclamem mecanismes legals per poder resistir al fort impacte de l'especulació i evitar que la gent del barri hagi de marxar. Altres barris de Barcelona com el Raval, Porta o

Igual que va passar amb la Vila Olímpica, el Fòrum serà un focus d'especulació que s'estendrà per tota la zona. En un barri que està afectat en un 80% de la seva superfície per plans urbanístics, la pressió immobiliària arriba fins el seu últim racó. Els preus dels habitatges han pujat un 35% en 2 anys -el doble que la mitjana de la ciutat- i son absolutament prohibitius pels veïns i veïnes que es veuen obligats a marxar. Canvia el barri i canvia la seva gent.

És per això, que demanem que la meitat dels pisos del 22@, - recordem que en el seu dia vam aconseguir que fossin tots de Protecció Oficial- siguin destinats preferentment a la gent

Vallbona ja han aconseguit que en algunes promocions socials hi hagi una quota de barri. Quan el Poblenou era brut i contaminat, la gent del barri era necessària per treballar a les fabriques, ara que ha arribat l'hora de millorar i dignificar l'entorn, els veïns hem de ser els beneficiats i no els perjudicats.

COMISSIO PEL DRET A L'HABITATGE DEL POBLENOU
Associacions de Veïns de Diagonal Mar, Paraguay-Perú,
Granvia-Perú-Espronedada, Bac de Roda, Vila Olímpica i del Poblenou

Mamagué

La veïna que avui us presentem és del Senegal. Es diu Mamagué, porta un vestit exòtic i elegant segons el costum del seu país, i té una filla de dos anys que es diu Dall. Ens hem trobat a la festa d'Apropem-nos, en els actes de les Festes de Maig, i ha acceptat de posar a prova els seus coneixements de castellà per explicar-nos una mica de la seva història.

El Senegal llinda amb Mauritània, Gàmbia, Mali i l'oceà Atlàntic. Té 7,9 milions d'habitants i la seva capital és Dakar. Està habitat per uolofs, sereres, fulbes, lebus i mandingos. Parlen principalment uolof i francès. La religió és majoritàriament musulmana amb minories animistes i catòliques.

Viuen principalment de l'agricultura i també de la ramaderia i la pesca; hi ha alguna indústria tèxtil, alimentària i química.

Els nuclis urbans són escassos i la població viu majoritàriament en un entorn rural. Els índexs de natalitat i de mortalitat són molt elevats.

S'hi han trobat restes arqueològiques que ens parlen d'orígens molt antics. Va ser envaïda per portuguesos, anglesos i francesos i va aconseguir la sobirania el 1960.

Poblenou: Hola Mamagué, estàs molt guapa i penso que aquest vestit tan vistós que portes deu ser típic de la teva terra. Explica'ns d'on ets i alguna cosa de la teva vida.

Mamagué: Soy la menor de cuatro hermanos. Vivimos en Dakar. Mi padre murió cuando yo era muy pequeña y casi no le recuerdo. Mi familia es mandinga y esta es también nuestra lengua. Somos de religión musulmana.

PN: Parla'ns del teu marit.

M: Tiene 28 años, yo 20 y Dallo 2. Hace 8 años que está en Barcelona y trabaja en la construcción. Ahora está en Dakar para visitar a su familia. Trabaja dos años y va dos meses de vacaciones. El año pasado estuve yo, pero no podemos ir los dos porque cuesta mucho dinero.

PN: Tens una nena molt maca, com són els costums d'un casament i com vas conèixer el teu marit?

M: Nos conocimos en una fiesta y me dijo si quería casarme. Mi familia no se opuso, solo me preguntó si yo quería. Para celebrar la boda se invita a la familia y a los amigos y se hace una fiesta. Una vez casados, los novios van a vivir con los padres del chico y sus hermanos. En Dakar las casas son muy grandes.

PN: Com és la vida de les famílies a Dakar?

M: La mayoría de los hombres trabajan en el cultivo del arroz y el maíz; la madre se encarga de la comida y las mujeres van al mercado a vender el maíz. Los niños juegan en la calle. También hay alguna fábrica donde se hace ropa y tiendas en las que trabajan algunas chicas.

PN: Mamagué, els nens van a l'escola?

M: Ahora si pero cuando yo era pequeña no, y por eso no se leer y escribir. Estoy aprendiendo en las clases de Can Felipa, que es una escuela muy buena y también me enseñan a hablar y entender la lengua de aquí. Ahora cuando voy al parque con Dallo, ya puedo hablar un poco con las otras mamás.

PN: Quant temps fa que vius a Barcelona?

M: Llegué hace tres años a Granollers, pero hace un año nos cambiamos al Poblenou para estar más cerca del trabajo de mi marido. Vine yo sola en avión y él me esperaba en el aeropuerto. Dallo ha nacido en Granollers. Al principio todo fué muy difícil; la comida era diferente, no entendía nada y mi marido tenía que acompañarme a la compra. El trabaja muchas horas y yo estoy muy sola. Con nosotros vive también su hermano, que no tiene papeles y no encuentra trabajo.

PN: T'agradaria tornar a l'Àfrica?

M: Me gusta vivir en África porque tengo a mi familia i a mis amigas. Aquí viven personas del Senegal y alguna vez vamos a su casa, pero cerca no tengo amigas. En las clases hay compañeras pero al salir ya no nos vemos.

PN: Aquí la vida és molt difícil. Ens has dit que el teu marit treballa moltes hores i tu estàs sola amb la nena. Per què creus que va voler emigrar?

M: Es por la economía. Cada mes enviamos dinero a la

FINQUESVICTÒRIA

ADMINISTRADORS DE FINQUES - A.P.I.

Llull, 225 • 08005 BARCELONA
Tel. 93 300 37 68 • Fax 93 320 86 62

MAYCA

92

RELOTGERIA • JOIERIA • ARTICLE REGAL

C/ LLULL, 181 08005 BCN TEL. 93 485 3927

COPIRAPIT

Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN

PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

família y, aunque sea poco porqué aquí hay muchos gastos, en Senegal representa mucho y pueden vivir mejor.

PN : Digue'ns alguna cosa que t'agradi de Barcelona.

M : Me gusta todo: las calles, la ciudad, la gente. También me gusta ir a pasear con mi marido y al bar a tomar algo con él. No lo veo correcto en África, porqué no es costumbre, pero sí en Barcelona.

PN : Altres persones a qui hem entrevistat ens han dit que no entenen perquè els avis d'aquí, quan són grans, van a una residència. Tu què en penses?

M : No me parece bien en África, pero lo entiendo aquí por la vida que se lleva.

PN : Ens han dit que estàs embarassada i et volem felicitar! Sabem que aquesta notícia, en la tradició musulmana, només es comenta entre dones i ni tan sols es parla amb el marit. En els nostres costums, aquesta és una alegria que comparteixen homes i dones i volem que sàpigues que tots celebrem el teu estat i et desitgem que vagi bé.

PN: Quants fills penses tenir?

M : Quiero tener tres hijos.

PN: Mamagué, quins projectes teniu per al futur? Voleu passar un temps a Barcelona i després tornar al Senegal, o quedar-vos aquí?

M : Yo quiero quedarme en Barcelona, vivir aquí para siempre y más adelante trabajar.

La Mamagué parla amb orgull de la seva terra i valora tot el que la nostra li pot aportar. Ens agrada la seva capacitat d'acceptar amb ment oberta els costums d'una ciutat com Barcelona i ens entusiasma l'afany que té d'aprendre, i l'esforç que hi posa.

Amb senzillesa, ha anat desgranant les dificultats d'adaptar-se a un país tan diferent, i la solitud i l'enyorança de tot el que ha deixat, però, per damunt de tot, té un projecte de vida pel qual lluita amb tot l'esforç. D'aquí a un temps, quan el seu domini de la llengua hagi millorat, ens agradarà compartir els seus progressos i sentir-li dir que ja no se sent tan sola, perquè aquí ha fet bons amics.

Montse Milà

Festes de maig

Ja és el tercer any que **APROPEM-NOS** celebra la seva festa. Novament, la Plaça de Can Felipa s'ha omplert de veïns i veïnes que hem compartit la nostra diversitat amb el que ens és comú.

Els colors dels vestits, els pentinats, la música, els jocs de procedències diverses i els nostres noms escrits en llengües diferents, s'han barrejat amb l'animació dels grans i petits que ballaven junts.

Des de la haima ens han convidat a te, i ens han decorat les mans amb henna amb vertaders dissenys d'orfebreria; a l'hora de dinar, hem degustat menjars diversos que uns i altres hem cuinat per regalar-nos.

Xarcuteria J. Tena

Rbla. Pueblo Nuevo, local 89-91
Tel: 93 485 4197

Gran de St. Andreu, 326
Tel: 93 311 5407

Centro Comercial Alcampo (St. Adrià)
Tel: 93 381 6967

La Riera, 8 (Mataró)
Tel: 93 790 7157

El que ha estat més important, però, és que any rera any ens coneixem més. La llengua ja no representa una dificultat per a la comunicació perquè, els nous veïns, s'han esforçat per aprendre, i poc a poc anem fent amics.

Des d'Apropem-nos, convidem tots aquells que tingueu curiositat per conèixer històries, costums i països diferents, a col·laborar amb nosaltres i aprofitar la riquesa que representa tenir tan a prop persones de procedències tan diverses.

redacció

Circuit Barcelona contra la violència vers les dones

L'Ajuntament de Barcelona i la Corporació Sanitària de Barcelona van impulsar l'any 2001 la creació del circuit BCN contra la violència vers les dones, amb la finalitat d'implantar estratègies de coordinació entre diferents àmbits i professionals com a condició necessària per donar una atenció de qualitat a les dones que pateixen situacions de violència, tenint en compte també la dimensió preventiva.

Aquest circuit parteix de la definició elaborada per la Conferència de les Dones de les Nacions Unides, celebrada a Pequín l'any 1995, que entén la violència vers les dones com a qualsevol acte de violència basat en el gènere que té o pot tenir com a resultat danys i/o patiments físics, sexuals i/o psicològics per a les dones, i que també té en compte les amenaces d'aquest acte,

la coacció i la privació arbitrària de la llibertat, tant en la vida pública com en la privada.

Una de les premisses bàsiques del circuit ha estat potenciar i reconèixer la tasca dels i les professionals de la ciutat que atenen aquesta problemàtica, i conciliar el compromís institucional amb l'experiència i la praxis de les persones implicades en l'acció directa. Així doncs, s'ha estructurat a partir d'una comissió tècnica, formada per persones dels diferents àmbits que el conformen (sanitari, social, policíac, educatiu, judicial, serveis especialitzats i entitats de dones). S'han creat diferents grups de treball al voltant de la problemàtica, s'han constituït circuits de coordinacions a tots els districtes de la ciutat, els anomenats circuits territorials.

Si necessiteu assessorament i atenció social

Equip d'atenció a la dona (EAD) c/ Rec, 15 tel. 93 268 20 82

L'Equip d'atenció a la dona (EAD) es tracta d'un servei municipal especialitzat en l'atenció de les situacions de violència contra les dones. L'equip es compon de treballadores socials, psicòlogues i juristes. Ofereix un espai d'atenció interdisciplinari a les dones que viuen situacions de violència per poder treballar els processos de recuperació amb els recursos existents. L'Ajuntament té una casa d'acolliment per a dones maltractades, on les dones que ho necessiten es poden allotjar durant el temps necessari per recuperar-se.

CSS Poblenou c/ Pallars, 277 tel. 93 266 44 41

Els serveis socials són el primer nivell d'atenció de tota la xarxa. Les persones són ateses per un equip interprofessional que informa, orienta, assessora i realitza els contactes i les gestions necessàries en cada cas, i també planifica i realitza projectes grupals comunitaris.

Si necessiteu atenció jurídica

Punts d'assessorament jurídic gratuït per a dones c/Pallars, 277 tel. 93 266 44 41
Justícia gratuïta c/València, 344 tel. 93 567 19 85 93 567 19 87
Torn d'ofici especialitzat en violència domèstica c/ Mallorca, 283 tel. 93 487 13 50

Si necessita atenció sanitària

El vostre ambulatori
Hospital del Mar Pg. Marítim, 25 tel. 93 248 30 17
Hospital de la Santa Creu i Sant Pau c/ Sant Antoni Maria Claret, 167 tel. 93 291 90 00

Si necessiteu acolliment

Equip d'atenció a la dona (de dilluns a divendres, de 10 a 18 h), c/ Rec, 15 tel. 93 268 20 82
Centre municipal d'atenció a les urgències socials (diari de 18 a 19 h; caps de setmana i festius: 24 h), c/ Comerç, 44 tel. 900 70 30 30

Si voleu fer una denúncia:

Servicio de atención a la mujer C/ Via Laietana, 49 tel. 93 290 30 00
Guàrdia Urbana Gan Via de les Corts Catalanes, 924 tel. 93 303 43 30
Policia Nacional Rambla Guipúzcoa, 74 tel. 93 290 36 36

Centre de serveis socials del Poblenou

Els banys de la Mar Bella

Arribat l'estiu de l'any 1946, la meua amiga Maria Lecha i Taulé, junt amb els seus pares, ens van invitar als banys de la Mar Bella, d'on eren socis. El pare, el senyor Manel Lecha, explicava entusiasmat les moltes activitats que es podien fer en aquell club: nedar, navegar (sempre que es pogués arrossegar l'embarcació de l'aigua a la sorra), jugar al frontó o al taca-tà (que era com un voleibol, amb una pilota petita) i sobretot prendre banys de mar i sol, que en aquella època tots els metges recomanaven aferrissadament. Així va ser com la meua família es va fer sòcia d'aquell club.

Els banys estaven situats a la platja del Poblenou. Al final del carrer Jonquera hi havia un pas a nivell dels ferrocarrils de la costa, amb caseta i guardaagulles. Aquest pas a nivell era l'únic de la zona que connectava els carrers de cases amb la platja.

Abans de travessar el pas a nivell, a mà dreta i enganxat a la paret que vorejava tota la via, hi havia el bar Cal Jaume, famós perquè hi anaven els pescadors a menjar, a fer aperitius o simplement a petar la xerrada, asseguts a les taules i cadires de la vorera. Tenia la cuina a l'última casa del carrer Jonquera, a mà esquerra, la qual cosa feia que hi hagués sempre un tragí de la família que regentava el bar amb plats acabats de cuinar d'una banda a l'altra del carrer. Entre la gana que teníem quan tornàvem de la platja i aquelles olores passejant pel carrer, es feia molt difícil no quedar-se a fer un aperitiu de musclos acabats de pescar.

Una vegada travessada la via del tren, a mà dreta, venien uns tres metres de paret blanca i, seguidament, una barana feta amb barres de fusta vertical d'un metre d'alçada que arribava fins a prop del mar. En aquesta barana i tocant a la paret blanca, una portella amb balda feia d'entrada al club. Tota la fusta estava pintada de color blau clar.

En angle recte i adossades a la paret que corria paral·lela a la via del tren, hi havia dues casetes rectangulars de fusta muntades sobre plataformes de ciment, pintades també de color blau clar. Eren els vestuaris i les dutxes, una per a dones i l'altra per a homes. A l'interior d'aquestes casetes, hi havia al bell mig un banc doble amb penjadors i

prestatge al capdamunt, a les parets del voltant, menys per un costat, més bancs i penjadors tots de fusta sense pintar. Al costat on no hi havia bancs hi havia les dutxes, quartets individuals amb portetes vaivé. Tot el terra del vestuari estava entarimat amb tres tires de fusta, separades un centímetre les unes de les altres, per on deixaven escórrer l'aigua.

Tancant el recinte, fileres de patins de vela, un al costat de l'altre i paral·lels al mar, descansaven sobre la sorra. Al darrera una altra barana idèntica a la de l'entrada recorria la sorra fins a pocs metres del mar.

Una colla de socis del Club Natació Barcelona, situat al principi de l'escullera del port, van decidir muntar el seu propi club de natació. Era a principis dels anys quaranta. Entre aquests socis es trobava el pare de la meua amiga, Manuel Lecha, el qual havia sigut uns quants anys campió d'Espanya de natació en la modalitat de crol i relleus, la vitrina plena de copes que tenia a casa seva ho testificava. Aquests socis, amics esportistes nedadors i navegants de patí de vela, van ser els fundadors dels banys de la Mar Bella.

El senyor Lecha ens va ensenyar a nedar, també ens feia pujar al patí de vela, que ell manejava molt bé. Quan arribàvem a alta mar, afluijava la vela, el patí es parava i fèiem un bany, allò sí que era aigua neta, ens banyàvem de bon grat,

aquella aigua tan transparent, amb aquella olor iodada i aquell gust saborós, ens vivificava tot el cos. A la platja eren pocs els dies que hi havia una aigua cristal·lina, els corrents gairebé sempre venien de xaloc. Això volia dir que la desembocadura del Bogatell arrossegava tota mena d'immundícia que anaven en direcció a Badalona; no hi havia depuradores, quan havia plogut molt fort no ens podíem banyar, fins i tot surava alguna rata morta a l'aigua.

Algunes vegades havíem anat amb el patí de vela fins el Club Natació Barcelona. Després de treure l'embarcació de l'aigua i deixar-la sobre la sorra, el senyor Lecha es trobava amb amics seus que el saludaven i petava la xerrada, preniem alguna cosa i tornàvem patí amunt fins als banys de la Mar Bella.

Montserrat Muntadas i Casadellà

El tramvia ja funciona amb normalitat per la Diagonal. Encara resta pendent de solució el tram Rambla-Gran Via.

francesc
creixell
PERRUQUERS

C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

FRUITERIES

July

C/. Llull, 181

BCN

93 485 23 33

Carmineries TRINXANT
XARCUTERIES

SERVEI A RESTAURACIÓ - SERVEI A DOMICILI

AMISTAT, 22 - MERCAT UNIÓ 27, 49
Tel. 93 225 43 43 - 225 30 03 / Fax 93 225 43 43
www.trinxant.com

La nova Diagonal

La Diagonal vista des de l'hotel Princess, en el núm 1 d'aquesta avinguda. Aquest edifici, obra d'Oscar Tusquets, juntament amb la torre AGBAR, de Jean Nouvell, a l'extrem de la plaça de les Glòries, representa la millor arquitectura de la nova Diagonal. Sorpren però el contrast amb el mediocre i urbanísticament pervers conjunt de Diagonal Mar, que més aviat desordena l'espai, a part de constituir un gueto elitista.

fotos: S. Clarós, per gentileza de Hotel Princess

• EL RACÓ DE LA MEMÒRIA - LA REIVINDICACIÓ

El Club Natació Poblenou sempre defensant l'esport de barri

La història

El 1924 neix a les platges del Poblenou un club amb la voluntat de fer esports a l'aigua (natació i waterpolo). Es nedava al mar i es competia a les poques piscines que hi havia a la ciutat.

El 1931, es fusionen amb un altre club del barri l'Olimpí (navegació amb patí català) i es funda el Club Natació Poblenou, amb seu a la fàbrica de Can Felipa.

Durant 36 anys, i amb moltes pressions polítiques, segueixen fent esport al mar, fins que l'any 1960 l'Ajuntament inaugura una piscina (Llull- Espronceda) i concedeix la gestió de l'equipament esportiu al nostre club, assegurant el servei d'esport al barri.

Ja fa 80 anys que seguim fent esport al barri amb èxits esportius nacionals i internacionals que perduren fins als nostres dies. Fa pocs dies, una de les nostres nedadores de 14 anys ha aconseguit ser subcampiona de la seva categoria en una prova europea.

El club, a poc a poc, va anar aglutinant diferents esports que es realitzaven al barri: rugbi (1952); salts de trampolí, palanca i frontenis (1960); handbol i bàsquet (1962); badminton i atletisme (1992).

En el període comprès entre els anys 1984 i 1992, l'Ajuntament inaugura unes noves instal·lacions a l'antiga fàbrica de Can Felipa, i un complex esportiu municipal Mar Bella que ens torna a oferir la concessió.

Amb una ambició de futur i amb la necessitat d'instal·lacions i espai per a totes aquelles noves activitats esportives que formaven part del club, es fa del tot necessari invertir en la instal·lació de la Mar Bella. Els beneficiaris que generava Can Felipa i els deutes dels anys anteriors no ho permetien i per això es busquen solucions amb nous inversors.

L'associació amb una empresa privada, UBAE

L'any 2000, un soci empresari privat UBAE ens ofereix una aparents bons tractes: vol aportar el seu bagatge com a especialistes en la gestió d'instal·lacions esportives i, per tant, ajudar a mantenir i engrandir els dos equipaments esportius (Can Felipa i Mar Bella). El que s'esperava aleshores era que ell generés nous recursos econòmics o utilitzés els propis, però

que en cap cas es beneficiés dels pocs recursos propis que tenia el Club.

En el moment que es crea la societat, el Club Natació Poblenou aporta 5.600 socis. Això vol dir un gran nombre de gent del barri amb voluntat d'estar al club.

Creació de la societat

ESPORTIU POBLENOU MARBELLA SL.

UBAE Fitness 60%

CLUB NATACIÓ POBLENOU 40%

L'objectiu d'aquesta societat en el 2000 era:

La modernització de la gestió del Club, i l'acabament i reforma de les dues instal·lacions (Mar Bella i Can Felipa), de les quals el Club tenia la concessió de l'Ajuntament.

El Districte va rescatar la concessió de Can Felipa i va convocar un nou concurs, que va ser guanyat per l'Esportiu Poblenou Mar Bella SL, en el qual es va aprovar que el 10% de la facturació de la instal·lació anés dedicat a promoció esportiva, del CNPN. Així el Club podia seguir fent pràctica esportiva i eixugar l'enorme dèficit econòmic que arrossegava des de feia anys.

Alguns dels acords incomplets:

Desentendre's de la Mar Bella i començar un llarg període de reforma a Can Felipa, que en aquells moments apareixia com un valor segur. Com s'ha anat demostrant, no tenir disposició de compartir l'espai Can Felipa amb un club esportiu amb les necessitats del CNPN. Tant és així que s'ha arribat a proposar eliminar la promoció esportiva del pressupost del 2004; el 2003 es va signar un contracte amb el CNPN perquè renunciés a portar els cursets de natació del barri a canvi de percebre 5.000€ al mes (60.000€ l'any). Des del mes d'agost de 2003, la societat no abona al CNPN; en data 23 de febrer del 2004 no s'havien presentat els comptes de la societat corresponents a l'any 2003, ni els anteriors al registre mercantil. Irregularitat inexplicable; la societat no ha abonat mai al CNPN el 40% dels beneficis, al·legant que els comptes d'explotació són negatius, sense cap document acreditatiu, com ja hem comentat.

Club Natació Poblenou

Només és un nen palestí

Són tantes i tan terribles les imatges que ens arriben de Palestina que correm el risc d'insensibilitzar-nos. La meua reflexió avui és la d'una dona que s'estremeix de pensar com es pot aguantar tant horror, i es posa en el lloc de les famílies palestines que viuen confinades en un camp de refugiats a Rafah en veure com els tancs, els blindats i les tropes encerclen la localitat.

El pànic ens envaeix. L'exèrcit ha autoritzat a enderrocar les nostres cases i fugim com podem amb el que portem a sobre. La situació, però, és una trampa: les carreteres estan bloquejades, no podem demanar ajuda a la família i busquem una escola o una mesquita on poder refugiar-nos dels enfrontaments entre la nostra gent i els soldats israelians.

Ens ataquen amb míssils i les metralladores disparen sobre nosaltres. El carrer és ple de sang. Homes, dones i nens cauen morts. Els soldats barren el pas a les ambulàncies. Els ferits agonitzen entre crits de dolor sense que ningú els pugui socórrer. Tots són gent que estimo.

El mur que estan construint travessa els nostres camps de cultiu. Ens han deixat sense casa i sense aliments. Els nostres fills s'enfronten als soldats a cops de pedra i cauen abatuts pels seus trets. L'odi i la por són els nostres companys de viatge.

**ALGUNES DADES DE L'OPERACIO ARC IRIS ALS NUVOLS:
102 morts en 17 dies (35 menors de 15 anys)**

més de 2.000 ferits i hospitalitzats

**unes 150 cases destruïdes i 1.200 persones sense sostre
l'exèrcit ha tallat la llum i l'aigua a 145.000 persones**

Els assassinats extrajudicials, les morts, els atacs a manifestacions pacífiques, les demolicions de cases... ens enfronten dia a dia amb la guerra bruta que, amb el suport dels

Estats Units, fa l'estat d'Israel contra el poble palestí. **Josef Lapid**, ministre de Justícia israelià i supervivent de l'Holocaust, s'ha atrevit a dir allò que molts pensen: "He vist per televisió una senyora gran que furgava entre la runa de casa seva, a Rafah, per buscar les seves medicines i m'he recordat de la meua àvia". La seva àvia va morir a Auschwitz.

Totes les guerres que ordenen els governs les pateix el poble d'un i altre costat. També els israelians ploren les seves víctimes, però el terror i la desesperança capaç de provocar la capacitat d'autoimmolar-se de joves palestins, parlen per si soles.

El poble palestí té dret a viure en pau a la seva terra. En el poble jueu també trobem persones que fan sentir la seva veu demanant la pau. Des de la nostra societat que va fer seu el crit de **NO A LA GUERRA!** davant la invasió de l'Irak, ha de sortir un clam que remogui consciències i despertí solidaritats.

PROU D'ATACS INDISCRIMINATS, PROU DE MORTS INNOCENTS, PROU AL GENOCIDI D'UN POBLE!

Montse Milà

ECOTÈCNIA s.coop.c.l.
Roc Boronà 78
08005 Barcelona
Tel: 932 257 600
www.ecotecnia.com

ecotècnia solar

A ECOTÈCNIA us assessorem, fem el projecte, realitzem la instal·lació, tramitem tant els ajuts com la legalització i us proposem el manteniment posterior de:

- **plantes fotovoltaïques** per produir energia elèctrica convencional, neta i sostenible i vendre-la a un preu bonificat a la companyia elèctrica. Es poden instal·lar en terrasses, teulades, terrenyos, etc.
- **sistemes autònoms híbrids** d'electrificació rural per a emplaçaments aïllats de la xarxa elèctrica, tot combinant l'energia solar, la petita eòlica i els grups dièsel. Tenen aplicació a granges, cases de turisme rural, albergs o refugis, entre altres.

LENTES PROGRESIVOS DESDE

59€

unidad

LENTES ORGANICOS MONOFOCALES

ORGÁNICO ENDURECIDO,
RESISTENTE, ESTÉTICO, LIGERO

DESDE 31€

Rango visión
dij. + - 100 dp. Ref. + - 4 dp.

MONTURA SOL + LENTES DE SOL GRADUADAS

53

50€

,

LENTES
DE SOL
GRADUADAS
DESDE 20€
UNIDAD

Rango visión
dij. + - 100 dp. Ref. + - 400 dp.

LOS
MEJORES
PRECIOS
EN LAS
MEJORES
MARCAS

EURÓPTICA

P. OLIMPIC.

"EL CENTRE DE LA VILA" SALVADOR ESPRIU, 61

- t. 93 221 93 88

RAMBLA DEL POBLE NOU, 48 - t. 93 300 90 64